

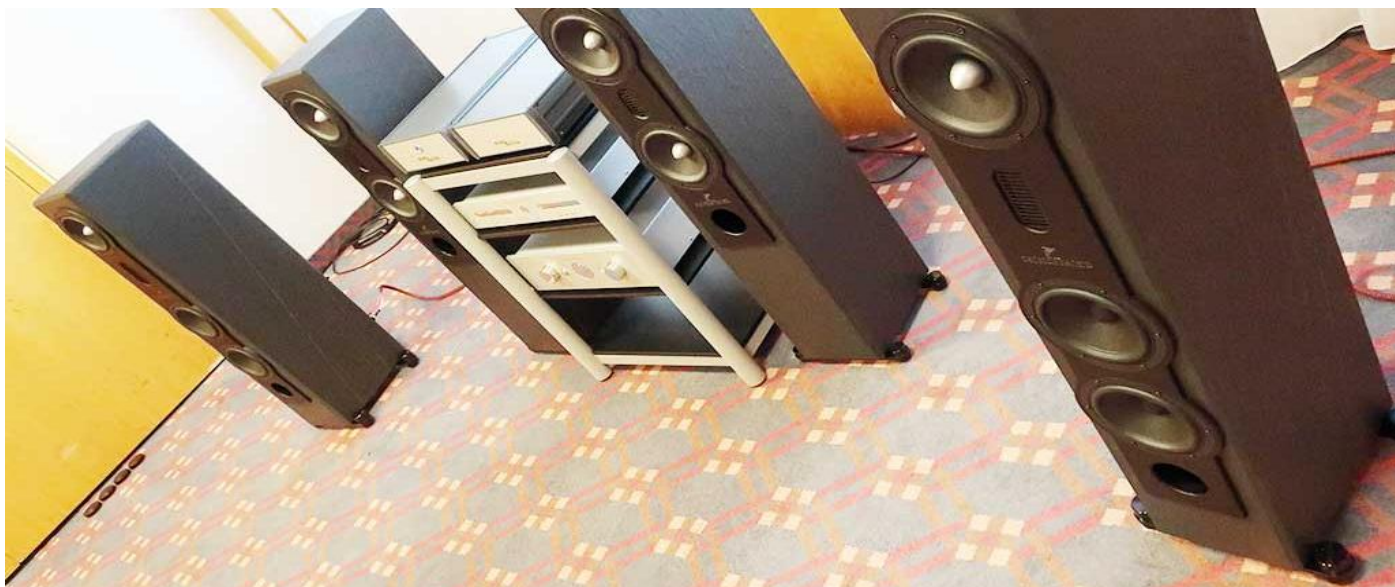
Fischer & Fischer SN-470M

www.fischer-fischer.de / www.fischer-fischer.cz

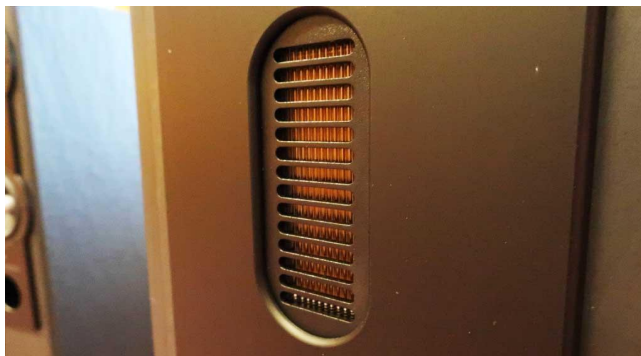
Nepříliš velká manufakutra Fischer&Fischer, specializující se v městečku Bad Fredeburg zhruba uprostřed Německa na produkci **reprosoustav z břidlicových desek**, má ve svém portfoliu produkty, které esteticky a koneckonců ani zvukově prostě nezaměníte. Jedním z nejnovějších přírůstků do rodiny "kamenných" reprosoustav je sloupový model SN-470M, kde M označuje verzi, u níž se basové měniče přestěhovaly ze stran ozvučnic pěkně dopředu - Thomas Fischer, zakladatel a hlavní konstruktér, říká, že jde primárně o estetický vývoj stávajícího modelu SN-470.

Tomu vlastně odpovídají i identické technické parametry a téměř na chlup identické rozměry. SN-470M zůstávají už poměrně velkými a ve svém přirozeném břidlicovém provedení i působivě "ramenatými" reprosoustavami, jejichž ozvučnice o výšce 111,5 cm, šířce 22 a hloubce 35 cm rozkládají svou váhu 88 kg na čtyřech hliníkových nohách a mohutnými hroty. Za opravdu nadstandardní váhou SN-470M stojí hlavně to, že ozvučnice je poskládána pečlivě opracovaných a na hranách sražených břidlicových panelů o tloušťce od 2 do 2,3 cm. Ty díky své přirozené tuhosti zajišťují praktickou **absenci jakýchkoliv rezonancí kabinetů** a aby to bylo zajištěno naprosto a úplně, jsou tu ještě vnitřní výztuhy.

Čelní stěna modelu je téměř celá zabraná měniči, spojenými tlustou hliníkovou deskou, sloužící jednak estetické stránce věci, jednak k pevnému uchycení reproduktorů. Nahore je usazený středotónový kónus, pod ním je zapuštěný velmi vysoký páskový tweeter a kus pod ním dvojice basových kónusů, přičemž ještě při dalším sjetí zrakem směrem dolů objevíte štědrě dimenzovaný průduch předního bassreflexu.

Pohled zezadu pak odhalí opravdu obrovský výdech dalšího bassreflexu v ose středotónového měniče, naznačující, že basová a středotónová sekce používají vlastní uzavřené komory. Ve spodní části zad ozvučnice se pak nachází další krásně opracovaná kovová plocha štítku s běžnými informacemi, ale také s dvěma od sebe překvapivě vzdálenými sadami bytelných reproterminálů.

Ve Fischer&Fischer používají **vlastní zakázkové měniče**, ten vysokotónový pro ně dělá Mundorf na základě jejich řešení, které patří k těm špičkovým. Skládaný pásek je lehounký a pracuje na principu vytlačování vzduchu z mezer mezi sklady, nikoliv tlakem celé plochy jako měniče elektrostatické. Středům je vyhrazena kónus o průměru 18 cm, vyrobený z karbonizovaného papíru a uhlíkové folie, veprostřed mu dominuje zašpičatělý hliníkový fázový nástavec. I oba basové měniče mají klasický kónický tvar a membránu z karbonizovaného papíru, tentokrát je ale vrstva spojená s pěnovým základem.

Pasivní frekvenční výhybka prvního a druhého řádu má fázové a impedanční korekce, výrobce se ale nezmiňuje o konkrétních přechodových frekvencích třípásmového systému. Zato se zmiňuje o frekvenční odezvě, kterou udává v toleranci +/- 3 dB mezi 34 a 27 000 Hz, přičemž jmenovitá impedance má být 4 ohmy a charakteristická citlivost 89 dB/W/m.

Velké SN-470M jsme poslouchali v sále Donna Anna hotelu Don Giovanni, kde se každý rok koná výstava Audio Video Show Praha - společnost jim dělala **elektronika Accoustic Arts**, konkrétně **integrováný zesilovač Power I a přehrávač Player I**. Přestože byl zajištěn čistý zdroj **napájení pomocí filtrů Mudra Akustik PX s instalovaným oddělovacím transformátorem**, tak bylo cítit, že přes všechny své kvality a jistotu je Power I spíše základem toho, s čím by reprosoustavy měly hrát (2x 200 W / 4 Ohm). Byť na druhou stranu ani při vyšší hlasitosti zvuk "nepovoloval", ale cítíte, že za krajních podmínek v takové kombinaci trochu chybí sebejistota a nadhled. **Accoustic Arts Mono II. nebo Amp II.** by znatelně pomohly. Srovnávat jsme mohli ještě s firemním modelem SN-370 AMT.

Když se rozběhly smyčce po strunách obou nástrojů v Rossiniho "Duetu pro cello a kontrabas" ("The Absolute Sound Reference" | 2016 | STS Digital | STS-6111152), bylo cítit, že i v tak obrovské místnosti stále ještě SN-470M vyplňují hlubokými oktávami každý krychlový centimetr prostoru. Je to bas robustní, objemný, mohutný a neskutečně energický, s fantastickou autoritou, byť cítíte, že v každém okamžiku reprosoustavy vysávají zásoby energie ze zesilovače úplně dosucha. Je to **bas, který je nadživotní, obrovský a pevný jako skála**, je ho tolik, že by v pohodě naplnil i stometrový prostor. Není tu žádný patrný limit co do hloubky, i mroukání kontrbasu je zcela plnohodnotné - snad jen v minimálně o polovinu větších proporcích, než má nástroj reálný. Razance, autoritativnost a váha jsou ale opravdu, opravdu působivé.

Zpěv Doris Day v "Over the rainbow" ("Diamond Voices of the Fifties" | 2015 | STS Digital | STS-6111140) měl také vlastně až koncertní parametry. Byl nesmírně expresivní - ne ostrý, hrubý nebo únavný, ale mimořádně expresivní, právě jako na dobře nazvučeném koncertě. Tah na branku a příval energie spolu s rozměry vokálu jsou i tady nad realitou - prostě dobrý amplifikovaný koncert se vším všudy. Krom opravdu působivého tlaku už od relativně tichých úrovní je tu ale i **skvělá transparentnost - reprosoustavy hrají čistě** a každá změna kabelu, každý detail je tu slyšitelný a zvuk celkově je velmi neutrální, tedy technicky přesný a konkrétní.

Mohutná energie nepolevuje ani v nejvyšším pásmu, velký pásek je velmi agilní, přesný a sálající energií - má, zdá se, výrazně menší tendence k "uvadání" při poslechu z velké dálky (protože SN-470M prostě z méně než pěti metrů nemá příliš cenu poslouchat). Cinkot nepřeborného množství perkusí v "Prenatal Hunters" od Floexe ("Extended Dynamic Experience 5" | 2017 | STS Digital | STS-6111158) byl přímočarý, jednotlivé údery perfektně separované a "zaříznuté", jsou slyšet i lehoulínka, letmá cinknutí, protože i tady má všechno jednoduše nadživotní proporce, je to obří náklad zvuku. Delikátní výšky ale nezapadnou ani v okamžiku, kdy do skladby vstoupí mohutné hluboké údery bubnů, byť ty **svou energickou tsunami rozklepou všechna okna i podlahu v místnosti**.

I s podle poslechových zkušeností "tak tak" dimenzovaným zesilovačem nebylo možné SN-470M vytknout nedostatek života a dynamičnosti - pompězně obrovský zvuk ve Stravinského "Ptákoví Ohnivákovi" ("Dynamic Experience Classics" | 2014 | STS Digital | STS-6111139) byl skutečně "jako živý". Ta ochota jít za signálem je parádní, hudba má mohutnost, robustnost, plnost, váhu a slušně řečeno "drajv jako kráva". Z velkých, ale vlastně ještě nepřemrštěných ozvučnic umí SN-470M nabídnout opravdu koncertní živost a velikost, vyzařují obrovské množství energie, která má vysloveně fyzický důraz, hudební špičky jako kdyby na vás prostě dýchly. Je to **zvuk opravdu velkých beden s prakticky nelimitovanou dynamičností** - to ale mimochodem vyžaduje a) adekvátně veliký prostor, b) adekvátně dimenzovanou elektroniku (třeba monobloky AA Mono II by mohly být adekvátní) a c) minimální poslechovou vzdálenost kolem čtyř - pěti metrů, aby se vše "složilo" tak jak to má být. Pak se před vámi otevře okno na koncert.

Je působivé, že SN-470M přes svůj obří objem zvládají reagovat čistě na každý drobný podnět a nabízí tak velmi transparentní zvuk. Zvuk Fischer&Fischer je velmi "lidský", nepředstírá, netlačí na pilu (tedy ne uměle) a tóny servíruje s jistotou a konkrétností. Ta samozřejmost a konkrétnost přináší až "live" dojem i v "Pie Jesu" se zpěvem Ellen van Zomerem ("Incredible Music Volume 4" | 2012 | STS Digital | STS-6111130). Zvuk je doslova všude, varhanní tóny z pozadí pulsují podlahou i vaším tělem, zpěv je veliký a jaksí "hmatatelný", takže máte pocit, že díky až rozmáchlé obrovitosti přednesu je všechno na dosah ruky. Ale i po zvyknutí si na tento prvotní dojem je celkové rozlišení dobré i s ohledem na danou kategorii, kde už panují opravdu vysoké nároky. Navíc, zdá se podle zkušeností s SN-370 a vlastně i všemi ostatními firemními modely, **Fischer&Fischer mají dar hrát tím lépe, čím lepší elektroniku k nim připojíte** - tedy ne že by to nebylo pravidlo obecné, ale tady je to výrazně citelné.

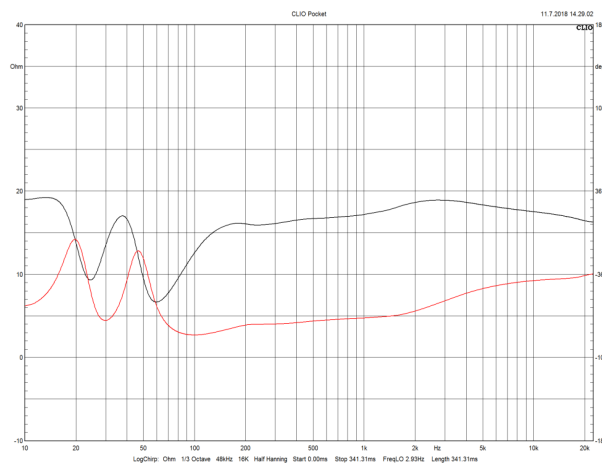
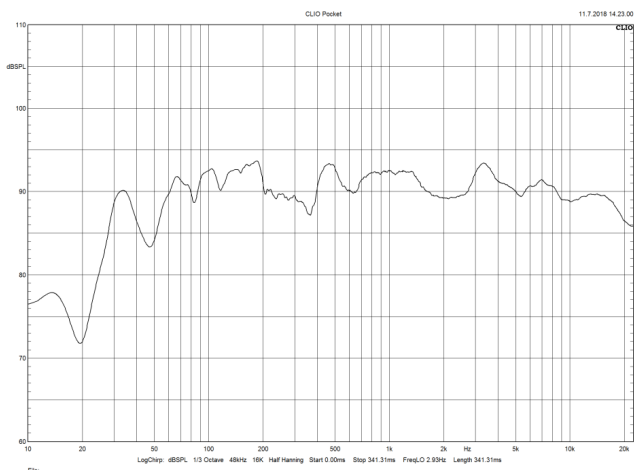
Působivý, to je slovo, kterým budete sami pro sebe zvuk SN-470M popisovat často - třeba když přijde na prostor hudební scény, protože třeba i ta jednoduchá v "Dream about you" ("STS Test Demo CD Vol. 1" | 2014 | STS Digital | STS-6111134) jako kdyby do místnosti přitáhla pódium a vlastně až nadživotní kytary i zpěv. I tady je ten koncertní dojem s onou všudypřítomností zvuku. Nástroje i scéna drží formu i ze vzdálenosti nějakých deseti metrů, stereo báze je stále patrná (zato třeba z metru a půl zase není) a konkrétní.

Na rytmické "Aeró Dynamik" od německých Kraftwerk ("Extended Dynamic Experience 2" | 2015 | STS Digital | STS-6111149) byl znát neskutečný tah na branku, který SN-470M mají - je pravda, že úplně potichounku to není úplně ono, naopak pokud z nich chcete dostat vše co se v nich ukrývá, vyšší hlasitost je na místě. Pak je to opulentní představení. Pevné, energické a důrazné, pulsující ochotně v pravidelném rytmu syntetických tónů a zaplňující i velký prostor velmi odvážnou porcí zvuku.

Nechme stranou estetiku a zpracování Fischer&Fischer SN-470M - tam není žádných připomínek, už proto, že od těch nejdostupnějších SN-70 firma volí identické postupy a jakmile jste jednou viděli jeden model, víte co máte čekat u všech ostatních. To ale vlastně svým způsobem platí i pro zvukové podání reprosoustav této firmy s tím, že samozřejmě s tím, jak se pohybujete katalogem směrem vzhůru, dostáváte více zvuku, respektive méně limitů - a to přitom při zachování rozměrů akceptovatelných pro běžné obývací prostory. Pak ale snadno narazíte na to, že reprosoustavy typu SN-470M sice fyzicky snadno vtěsnáte do svého poslechového prostoru, ale zvukově, zvukově ne, protože nabízí objem, energii a důraz v míře, která vám sice doma udělá koncert, ale vyžaduje pro to i koncertní podmínky - tedy buď opravdu špičkovou akustiku, nebo ještě lépe desítky slušně akusticky provedených metrů čtverečních, možnost sedět aspoň pět metrů od reprosoustav a elektroniku, která udrží dlouhodobou kontrolu v takové situaci i při vyšší hlasitosti, kdy se SN-470M rozezpívají do svého plného potenciálu. Nejsou to tedy reprosoustavy úplně snadno použitelné, ale tam kde jim vytvoříte podmínky jaké požadují, tam dostanete **opravdový koncertní zážitek s jeho bezprostředností, úderností a velikostí**.

MĚŘENÍ - FREKVENČNÍ ODEZVA + IMPEDANCE

Měření frekvenční charakteristiky probíhalo ze vzdálenosti 1 m v ose mezi tweeterem a středotónovým měničem a to v uzavřeném semireverberantním prostoru s podlahovou plochou cca 60 metrů čtverečních, minimálním zatlumením (prakticky tu byl přítomný jen koberec) a bez rozsáhlých akustických úprav. Měření lze pokládat za 100% věrohodné v pásmu 200 Hz a výše, v pásmu 10 - 200 Hz je vidět vliv akustiky místnosti. Měřeno bylo pomocí software Clio Pocket a kalibrovaného mikrofону, reprosoustavy byly umístěny v poslechové pozici.

Na naměřené křivce frekvenční odpovědi je dobře vidět, že reprosoustavy poměrně silně reagovaly i s tak velkou místností, v jaké jsme je byli poslouchat - svědčí o tom zejména pásmo pod 200 Hz. Na druhou stranu, je tu vidět schopnost zahrát plnohodnotných 30 Hz (následný propad je právě produktem místnosti a mění se velmi výrazně se změnou pozice mikrofónu a / nebo reprosoustav), pod 200 Hz je celkově energie o něco bohatší, ale ne přehnaně - minimálně ne tak moc, jak bychom očekávali po poslechu. Trochu zvláštní je s ohledem na danou třídu zřetelný propad mezi 200 a 400 Hz, podobně jako sedlo mezi 1 500 a 3 000 Hz a to aniž by v prostoru byly absorpční materiály, které podobně často zafungují. Pozvolný pokles energie nad hranicí 15 kHz pak vcelku odpovídá chování páskových měničů. Celkově se frekvenční odezva, odhlédneme-li od propadu způsobeného prostorem, vejde do tolerance +/- 4 dB, což s ohledem na nezatlumené prostory není špatný výsledek, ale možná jsme přeci jen čekali v dané třídě lineárnější frekvenční odezvu.

Křivka impedance (červená) ukazuje ve svém sedle naladění bassreflexu kolem 30 Hz, mezi 70 a 200 Hz najdeme poměrně kritický propad na hladinu ke 3 ohmům - naštěstí to není provázeno velkou výchylkou elektrické fáze, přesto mít velmi stabilní zesilovač s více než dostatečnou proudovou rezervou je na místě. Na druhou stranu tu není patrná žádná rezonance kabinetů či přítomnost stojatého vlnění, není tu patrná ani prakticky žádná filtrace mezi pásmy, což je rozhodně zajímavé. Elektrická fáze (černá) vykazuje poměrně velký výkyv mezi 50 - 100 Hz, to je právě také místo, kvůli kterému je opravdu důležité zvolit adekvátní elektroniku. Nad hranicí 100 Hz je ale průběh fáze naprosto čistý a bezkonfliktní.

VHODNÁ MÍSTNOST

MALÁ do 20 m² (-) STŘEDNÍ 20 m² až 40 m² (-) **VELKÁ nad 40 m² (+)**

Kč 436 590,- / € 16 170,- přírodní břidlice / **Kč 493 020,- / € 18 260,-** lakovaný povrch

KLADY

- + excelentní schopnost udržet čistotu při až koncertní hlasitosti + mamutí dynamičnost a důraznost
- + příkladné zpracování
- + celkově energický zvuk s tělem

ZÁPORY

- klamou tělem - musí mít opravdu velkou místnost a opravdu velkou poslechovou vzdálenost

prodej ČR - Praha - www.rodell-audio.cz / Otrokovice - www.pphifi.cz & SK - Košice - www.audiofeel.sk

výhradní distributor ČR - www.ibd-czech.cz & SK - www.ibd-slovakia.sk

pro e-magazín Hi-Fi Voice / www.hifi-voice.com / napsal Daniel Březina